

Ikt. sz.: EUB-42/7-5/2022.

EUB-3/2022. sz. ülés
(EUB-3/2022-2026. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2022. június 13-án, hétfőn, 10 óra 32 perckor
az Országház Apponyi Albert gróf termében (főemelet 58.)
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Tájékoztató az európai szemeszterről a magyar konvergenciaprogramtól az országspecifikus ajánlásokig</i>	5
<i>Maksi Mátyás tájékoztatója</i>	6
<i>Gyenes Zoltán tájékoztatója</i>	7
<i>Balogh László tájékoztatója</i>	9
<i>Hozzászólások</i>	13
<i>Válaszok</i>	15
<i>További kérdések, válaszok</i>	18
<i>Az ülés berekesztése</i>	19

Napirendi javaslat

Tájékoztató az európai szemeszterről, a magyar konvergenciaprogramtól az országspecifikus ajánlásokig

Előterjesztő:

Maksi Mátyás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének megbízott vezetője
Balogh László, a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkára

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Hörcsik Richárd (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke
Csöbör Katalin (Fidesz)
Riz Gábor (Fidesz)
Dr. Juhász Hajnalka (KDNP)
Gy. Németh Erzsébet (DK)
Bedő Dávid (Momentum)

Helyettesítési megbízást adott

Csőbör Katalin (Fidesz) távolléte idejére dr. Hörcsik Richárdnak (Fidesz)
Tessely Zoltán (Fidesz) megérkezéséig Riz Gábornak (Fidesz)
Dr. Tiba István (Fidesz) dr. Juhász Hajnalkának (KDNP)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főosztályvezető-helyettes
Dr. Tamás Csaba Gergely bizottsági főmunkatárs
Nyilas Dániel bizottsági munkatárs

Meghívottak

Hozzászólók

Maksi Mátyás megbízott képviselővezető-helyettes (Európai Bizottság Magyarországi Képviselete)
Balogh László helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium)
Gyenes Zoltán vezető gazdasági elemző (Európai Bizottság)

Megjelent

Dr. Jánszky Ágnes főosztályvezető (Pénzügyminisztérium)

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 32 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok, hölgyeim és uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, meghívott vendégeinket, az előadókat, a munkatársakat.

Első teendőnk a határozatképeség megállapítása. Megállapítom a jelenléti ív alapján, hogy bizottságunk a helyettesítésekkel együtt határozatképes.

Második teendőnk a napirendi javaslat elfogadása. A mai napra egyetlen napirendi pontot terveztem: „Tájékoztató az európai szemeszterről a magyar konvergenciaprogramtól az országspecifikus ajánlásokig”. A napirendi pontra vonatkozó javaslatomat a múlt hét végén, a törvényi előírásnak megfelelően, képviselőtársaim megkapták. Kérdezem, hogy a napirendi ponttal kapcsolatban van-e esetleg valakinek kérdése. *(Nincs jelentkező.)* Nem látok ilyet.

Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pont megtárgyalását? Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A jegyzőkönyv számára is megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Jelzem a bizottságnak, hogy előzetesen írásban jelezte távolmaradását: Csöbör Katalin és Tiba István bizottsági tagunk.

Tájékoztató az európai szemeszterről a magyar konvergenciaprogramtól az országspecifikus ajánlásokig

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk a napirendi pont megtárgyalásához: „Tájékoztató az európai szemeszterről a magyar konvergenciaprogramtól az országspecifikus ajánlásokig”. A mai napra egyórás ülést tervezek, kérem képviselőtársaimat, hogy ennek megfelelően röviden, tömören fogalmazzanak.

A napirendi pont előterjesztői: Maksi Mátyás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselétének megbízott vezetője, akit ezúttal is köszöntök tisztelettel, hiszen először fordul elő bizottságunk ülésén, Gyenes Zoltán vezető gazdasági elemző az Európai Bizottság részéről, akit szintén tisztelettel köszöntök, és köszöntöm bizottságunk régi, tiszteletbeli tagját, Balogh Lászlót, a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkárát, aki az elmúlt ciklusokban nagyon-nagyon sokszor részt vett bizottságunk munkájában, és Jánoszky Ágnes főosztályvezetőt a Pénzügyminisztérium részéről.

Tisztelt Bizottság! Bizottságunk régi hagyományát folytatva visszatérünk az európai szemeszter egyes szakaszainak a megtárgyalásához. Ezúttal egy tájékoztató keretében ismerhetjük meg a kormány által 2022. április 30-án benyújtott nemzeti reformprogramot és a konvergenciaprogramot, valamint az Európai Bizottság által kiadott országjelentést és az országspecifikus ajánlásokat. Megjegyzem, hogy bár a szomszédban dúló háborús konfliktus árnyékot vet bármilyen gazdasági előrejelzésre vagy számításra, úgy hiszem, hogy az országjelentés sokkal kiegyensúlyozottabb lett, és végre értékeli a pozitív fejleményeket és a felzárkózást is; én ezt nagy előrehaladásnak tartom.

Először megbízott képviselővezető-helyettes úrnak adom meg a szót, egyúttal ismételten köszöntöm, és megköszönöm a Zupkó Gábor nagykövet úrral való jó együttműködést az elmúlt öt esztendőben. További jó munkát kívánunk Gábornak! Reméljük, hogy az új képviselővezető folytatja majd a hagyományokat például az évente kiírásra kerülő országgyűlési uniós pályázat társkiírójaként.

Tisztelt Bizottság! Elsőként megadom a szót a képviselővezető-helyettes úrnak, majd utána a kormány részéről kérjük államtitkár urat, hogy röviden adjon választ a feltett kérdésekre, és utána megnyitom a vitát, akinek kérdése, véleménye van, elmondhatja, összegyűjtjük a kérdéseket, és visszaadom az előterjesztőknek a szót. Képviselővezető-helyettes úr, öné a szó. Tessék parancsolni!

Maksi Mátyás tájékoztatója

MAKSI MÁTYÁS megbízott képviselővezető-helyettes (Európai Bizottság Magyarországi Képvisellete): Köszönöm szépen. Köszönjük szépen a meghívást, és külön köszönöm a kedves szavakat, Zupkó úrnak mindenképp átadom a jókívánságot. Előre szeretném jelezni, hogy én is hasonlóan jó viszonyra törekszem természetesen, és az őszi kiírás, az őszi pályázat is azok közé a kiváló hagyományok közé tartozik, amelyet mindenképp szeretnék majd folytatni a jövőben is.

Én most előljáróban először is röviden beszélnék magáról az európai szemeszterről, magáról a folyamatról, illetve az idejű újdonságokról. Az európai szemesztert ebben a körben nem kell bemutatni, annyit azért hadd mondjak el, hogy több mint tíz éve vezette már be az Európai Unió, egész pontosan 2011-ben, a 2008-2009-es pénzügyi válság után, méghozzá azzal a céllal, hogy európai szintű választ adjon a pénzügyi és gazdasági válság által felszínre hozott kihívásokra, mindezt a szakpolitikai koordináció fokozása és a közös gazdasági kormányzás megerősítése által.

A tavalyi évben a Covid-válság miatt kimaradt a megszokott európai szemesztercsomag, a világválság gazdasági, pénzügyi és társadalmi hatásaira adandó válaszokat a helyreállítási és rezilienciaépítési eszköz, azaz az RRF keretében koordinálta az Európai Bizottság. Idén azonban visszatérünk az európai szemeszterhez, az idejű csomag újra bevezeti az országjelentéseket, illetve az országspecifikus ajánlásokat.

Ami ezzel együtt újdonság, és a járvány előtti időszakhoz képest változás, az abból adódik, hogy az európai szemeszter és az RRF végrehajtása szervesen összekapcsolódik. Egyrészt az RRF keretében a nemzeti tervek jóváhagyásának feltétele, hogy a korábbi, konkrétan a 2019-es és 2020-as országspecifikus ajánlások jelentős részét kezelni kell a tervben, másrészt a végrehajtás során a kifizetések feltétele a megfelelő mértékű előrehaladás az ajánlások alapján tett vállalások teljesítése terén. Az RRF-fel való összekapcsolódás eredményeképpen a szemeszter az RRF végrehajtási követelményeivel összhangban természetesen valamelyest alakul. Erre majd még később visszatérek, de előtte szeretnék egy-két szót szólni néhány, az európai szemeszter szempontjából is fontos tényezőről.

Az EU gazdasága 2021 őszén elérte a világválság előtti kibocsátási szintjét, és erőteljes gazdasági bővülés volt kilátásban. Az Ukrajna elleni orosz agresszió azonban új környezetet teremtett, és további kihívások elé állítja az EU gazdaságait, főként természetesen energiaellátás-biztonsági szempontból. Ezt kezelendő született meg a Bizottság májusi REPowerEU kezdeményezése, amely a lehető leghamarabb meg kívánja szüntetni Európa orosz fosszilis tüzelőanyagoktól való függését. Ennek megfelelően az EU törekszik a fosszilis üzemanyagok beszerzésének diverzifikálására, másrészt, és ezzel párhuzamosan a zöld átállás felgyorsítására. A cél természetesen egy ellenállóbb energiarendszer kialakítása és a valódi energiaunió megteremtése.

Visszatérve az országjelentésekre és az országspecifikus ajánlásokra, az említett körülményeket és az EU válaszait, tehát az RRF-et és a REPowerEU-t figyelembe véve készültek idén az országjelentések és az országspecifikus ajánlások. Idén a megszokottnál rövidebbek mind az országjelentések, mind az ajánlások azon országok esetében, melyeknek már van elfogadott helyreállítási és ellenállóképességi tervük.

Az országspecifikus ajánlások is korlátozottabb számúak az ő esetükben. Ennek az az oka, hogy az RRF felhasználhatóságának már alapfeltétele, hogy a tagországok tervei a korábbi országspecifikus ajánlások jelentős részét kezeljék. Tehát azon kihívások megoldására, amelyeket a bizottság korábban azonosított, a helyreállítási tervekben szerepelnek már intézkedések, azokat így nem soroljuk fel idén újra, ehelyett ezeknek az országoknak általánosságban ajánljuk a tervek végrehajtását.

A többi három tagország esetében - ide tartozik Hollandia és Lengyelország mellett Magyarország is - viszont részletesebb, hosszabb ajánlások vannak idén is, mivel nekik, nekünk nincsen elfogadott tervünk, ezért ebben a három esetben az összes, 2019-ben és 2020-ban már megemlített, de azóta nem kezelt és továbbra is fennálló országspecifikus ajánlást újra megemlítjük. A többi ajánlás tekintetében az összes tagországgal szemben hasonló elvárások vannak. Ezek magukban foglalják a költségvetési politikára vonatkozó ajánlást, beleértve adott esetben a költségvetési strukturális reformokat is. Megfogalmazunk természetesen energiapolitikai ajánlást is a REPowerEU és az európai zöldmegállapodás célkitűzéseivel összhangban, és megemlítem még a kohéziós politikai programok végrehajtására vonatkozó ajánlást. Röviden ennyit szerettem volna elmondani az európai szemeszter kontextusáról és általánosságban az európai szintű ajánlásokról. *(Csöbör Katalin megérkezik az ülésterembe.)*

Még egy-két szót - tényleg röviden - ejtenék a Magyarországra vonatkozó országjelentésről is. Általánosságban elmondható - és nagyon örülök, hogy elnök úr is kiemelte -, hogy az országjelentés elismeri a Magyarország által elért fejlődést és sikereket, de a dokumentum természetéből és céljából adódóan kritikával is él, és javítandó területeket is definiál. Magyarország gazdasága a csatlakozás óta jelentős felzárkózást mutat, amit a dokumentum természetesen elismer, és a Covid-világjárvány okozta 2020. évi recesszióból is gyorsan kilábalta a magyar gazdaság. Ugyanakkor a jelenleg zajló Ukrajna elleni orosz háború sebezhetővé teszi a magyar gazdaságot, hiszen a háború ráerősít olyan globális kihívásokra, amelyek a magyar gazdaságot is befolyásolják. Itt fontos tényező, és az ország sérülékenységét növeli, hogy a fosszilis energiahordozók importjára Magyarország a GDP-jének egy jelentős részét fordítja.

Összességében pedig arra számítunk, hogy a gazdasági növekedés a háború miatt várhatóan valamelyest megtorpan az egész Európai Unióban, ezzel együtt Magyarországon is, miközben az inflációval is egy ideig még együtt kell élnünk. Itt én most át is adnám a kollégámnak, Gyenes Zoltánnak a szót a Magyarországgal kapcsolatos dokumentumok részleteivel kapcsolatban. Köszönöm szépen.

Gyenes Zoltán tájékoztatója

GYENES ZOLTÁN vezető gazdasági elemző (Európai Bizottság): Köszönöm a lehetőséget. Az idei évben összességében hat pontban foglalta össze az ajánlásait a Bizottság. Az 1. pont a költségvetéssel, illetve annak fenntarthatóságával foglalkozik. Hosszabb távon a középtávú költségvetési cél elérését javasolja a dokumentum, és van egy új ajánlás is, amely a korábbi években nem jött elő, ez pedig a nyugdíjak fenntarthatóságával foglalkozik. A jelenlegi, a GDP 8 százalékát kitevő nyugdíjkiadások a becslések szerint 2070-re, tehát igen hosszú távon a GDP 12 százalékára nőhetnek. Tehát egyrészt azt javasolja a Bizottság, hogy a nyugdíjkiadások fenntarthatóságával kapcsolatban hozzon intézkedéseket a kormányzat. A másik ide vonatkozó ajánlás pedig arra mutat rá, hogy a nyugdíjak között nő az egyenlőtlenség, ami részben annak az oka, hogy a nyugdíjra jogosító jövedelmek, illetve a nyugdíjakra vonatkozó plafon eltörlésre került korábban, illetve a nyugdíjminimumra vonatkozó érték 2008 óta nominális szinten maradt.

A 2. számú ajánlás arra vonatkozik, hogy a 2021-27-es európai költségvetési ciklusban Magyarország számára rendelkezésre álló EU-s forrásokról szóló tárgyalásokat Magyarország minél előbb zárja le. Azt gondolom, ez egy közös érdek és közös szándék.

A 3. számú ajánlás a munkapiacra, a szociális területre, az oktatásra és az egészségügyre vonatkozóan tartalmaz ajánlásokat.

Ami a munkapiacot illeti, ahogy az már többször elhangzott, a dokumentum kiemeli a pozitív fejleményeket is. Ez is egy olyan pont, amit mindenképpen meg kell említeni. 2010-ben a magyar foglalkoztatottsági ráta alig haladta meg a 60 százalékot, most pedig 79 százalék közelében van. Ez egy nagy eredmény. Ugyanakkor a kormánynak is célja, hogy ezt tovább emelje, akár 85 százalék közelébe. A dokumentum ezzel kapcsolatban megjelölt területeket, elsősorban az alacsony képzettségűek, tartós munkanélküliek fogyatékosok, romák körében van tere a foglalkoztatottság további emelésének.

Nem hagyhatom ki, hogy elmondjam, hogy az az ajánlás, amely évek óta megjelenik a dokumentumban, most is szerepel, miszerint a munkanélküliségi ellátás hosszát 3 hónapról növelje Magyarország. Ide vonatkozóan annyit emelnék ki, hogy a mostani felmérések szerint egy munkanélküli átlagosan 16 hónap alatt talál újra munkát. Tehát a két érték, a 3 és a 16 hónap közötti különbség egy veszélyt jelent, hiszen elképzelhető, hogy a munkanélküliek csak úgy találnak munkát a lejáró munkanélküliség ellátás után, hogy egy képzettségükönél gyengébb, alacsonyabb szintű munkát vállalnak el, és ez hosszabb távon termelékenységekiesést jelenthet.

A szociális ellátások terén ismét egy pozitív mondattal kezdenék, hiszen egyértelmű, hogy a szegénység kockázata, illetve a súlyos anyagi nélkülözést mérő mutatók az elmúlt években jelentősen javultak. Ugyanakkor azok, akik továbbra is szegénységben élnek, az ő jövedelmük a többiek jövedelméhez vagy a szegénységi küszöbhez képest nagyobb lett. Tehát a szegények, akik még továbbra is szegények, szegénysége tovább nőtt. Az alacsonyabb jövedelműek lakhatási ellátása is kívánnivalót hagy maga után.

Az oktatási eredmények tekintetében két ajánlást fogalmaz meg a dokumentum. Egyrészt azt, hogy az oktatás minőségét javítsa Magyarország, másrészt pedig, hogy a jó minőségű oktatáshoz való hozzáférést növelje, szélesítse.

Ami a minőségre vonatkozik, kiemelném, hogy a PISA-felmérések átlaga helyett érdemes talán nézni a gyengén teljesítők arányát, ahol szintén fejlődés látható, de még mindig az európai átlagnál többen vannak, akik gyengén teljesítenek. A korai iskolaelhagyás tekintetében szintén nincs előrelépés.

Ami pedig a hozzáférést illeti, négy pontot emelnék ki. Egyrészt ha megnézzük például a szakközépiskolások alapkészségét, azt látjuk, hogy a 8. és a 10. osztály között az ő készségeik már nem nőttek tovább. Vagy ha azt nézzük, hogy a gazdasági, szociális háttér milyen meghatározó az oktatási eredményesség tekintetében, vagy ha azt nézzük, hogy a városi és a vidéki iskolások között milyen nagy az oktatási eredményességben a különbség, és végül ha azt nézzük, hogy a hátrányos helyzetűek aránya az általános iskolában 16 százalék körül van, míg aki bejut egy hat-, nyolcosztályos gimnáziumba, az csak 0,6 százalék, vagy felsőfokú oktatásba, az csak 0,5 százalék, ezek rámutatnak arra, hogy a jó minőségű oktatáshoz való hozzáférés terén van mit javítani. *(Riz Gábor megérkezik az ülésterembe.)*

Az egészségügy területén az egészségügyi dolgozók egyenetlen ellátása például a családorvosok tekintetében, ahol fejlődési tér látszik, bár itt mindenképpen szintén meg kell említeni, hogy az orvosbér-emelés, a praxisközösségek létrehozása, a hálapénz kiszorítása, ezek mind fontos és pozitív lépések.

A 4. ajánlás az üzleti környezettel foglalkozik. A dokumentum itt is elismeri, hogy számos pozitív terület azonosítható az üzleti környezet tekintetében. Például az Európában legalacsonyabb társaságiadó-kulcs, a finanszírozáshoz való könnyű hozzáférés, a vállalkozások számára nyújtott támogatások, az adóigazgatás területén a digitalizáció.

Ugyanakkor kihívások is vannak. Ilyen kihívás az igazságszolgáltatás függetlenségével kapcsolatban tapasztalható, hogy nincs hatékony jogorvoslat az ügyészség azon határozatai ellen, amelyek arról rendelkeznek, hogy nem indul büntetőeljárás a vélelmezett bűncselekmény esetében, a közérdekű információkhoz való hozzáférés tekintetében, a szociális párbeszédnél, a közbeszerzések alacsony versenyében, ahol jelenleg körülbelül 40 százalék az egyszereplős eljárások aránya, ahol a kormányzat saját célkitűzése 15 százalék, a verseny feltételeinek alacsony szintje bizonyos szolgáltatásoknál és a vállalati tranzakciók versenyvizsgálat alóli eseti mentessége.

Egy mondatra visszatérnék a szociális párbeszédnél, mert azt gondolom, hogy ezen a mostani megbeszélésen két mondat mindenképpen fontos, hogy elhangozzon. A dokumentum szerint a jogszabály-tervezetekre és azok hatásvizsgálataira vonatkozó kötelező, nyilvános konzultációra alkalmazandó nemzeti szabályokat szisztematikusan figyelmen kívül hagyják. Az elmúlt években jelentősen csökkent a konzultációra bocsátott jogszabályok száma.

Az 5. ajánlás bizonyos területeket jelöl meg, ahol a reformokat és a beruházásokat érdemes lenne növelni a fenntarthatóság érdekében, ilyen a víz- és hulladékgazdálkodás, a körforgásos gazdaság, a digitalizáció és az innováció.

Végül a 6. ajánlás az energiaátállással kapcsolatos. A fosszilis energiaforrásokkal kapcsolatban egyrészt ajánlja a dokumentum, ha lehetséges, a további diverzifikációt a behozatal tekintetében és a megújulóakra való minél gyorsabb átállást, és emellett az energiahatékonysági intézkedések erősítését. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Most államtitkár urat kérjük. Tessék parancsolni!

Balogh László tájékoztatója

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm szépen a lehetőséget, és egyben az üdvözlő szavakat. Jó visszatérni az Európai ügyek bizottsága elé európai szemeszter témában. Itt a Covid miatt lényegében volt egy kétéves szünet. Nem volt igazi szünet, de mégiscsak a hagyományos értelemben vett eljárás beszűkült, és ennek eredményeként, vagy ennek következményeként - ahogy elhangzott - valóban, idén az országjelentés lényegesen rövidebb volt, tömörebb volt, fókuszáltabb volt, amelyet egyébként a június 1-jei és 3-ai gazdaságpolitikai bizottsági ülésen - ahol a tagállamoknak módjuk volt megvitatni, elemezni, ha tetszik, javításokat kérni az ajánlásokban, illetve magukban a preambuláris részekben leírtakra -, nos ezen az ülésen a tagállamok túlnyomó többsége üdvözölte ezt a tömörített, rövidített változatot, és implicit vagy explicit, de elhangzottak olyan kérések, hogy ezt a hagyományt őrizze meg a Bizottság. A 70 vagy 80 oldalas országtanulmányokhoz képest ez a 10-12-13 oldalas országtanulmány, úgy tűnik, az országok, a tagállamok többségének a tetszését elnyerte. Reméljük, hogy a Bizottság ehhez tudja magát tartani.

Az is igaz, valóban, a kormány értékelése is az volt, hogy a korábbi évekhez képest sokkal kiegyensúlyozottabb volt. Az egyébként tagadhatatlan, pozitív eredményeket maga a Bizottság is elismeri, legyen szó a munkaerőpiacról, a gazdaság fejlődéséről és hasonlókról. Itt csak zárójelben jegyzem meg, hogy a szemeszter az európai tavaszi csomag részeként bocsátja ki a tagállami jelentéseket is, és az Európai

Bizottság a kezdeti szakaszban a 27 tagállamból 18 esetében tartotta szükségesnek egyáltalán megvizsgálni azt, hogy makrogazdasági egyensúlytalanság fennáll-e. Szeretném jelteni, hogy ebben a 18 országban Magyarország nem volt benne. Tehát Magyarország azon 9 ország közé tartozik, ahol föl sem merült, hogy a makrogazdasági egyensúlytalanság fennáll. A végén 12 ország esetében történt a makrogazdasági egyensúlytalanság kimondása, 6 ország esetében a fölvetés vagy a gyanú megalapozatlannak tűnt, vagy nem volt kellően alátámasztott.

Ezzel csak azt akarom mondani, hogy tényleg, ha a szűken vett szakmai gazdaságpolitikai szempontokat nézzük, akkor Magyarország a 27 tagállam között jól szerepel, és talán az is mutatja azt, hogy az első negyedév végén - ahonnan hivatalos adataink léteznek -, Magyarország a Covid előtti gazdasági teljesítménye fölött volt majdnem 6 százalékkal, pontosan 5,9 százalékkal. Így az európai uniós tagállamok között valóban benne volt az első ötben, hogy milyen gyorsan sikerült helyreállítania a gazdaságát és újra lendületbe hozni a gazdaságot. Ez persze praktikusán még azért alapvetően a háború előtti helyzetet tükrözi, de azt kell mondjam, hogy a magyar gazdaság jól szerepel, és a Bizottság országjelentésében ezek megfelelően helyet kaptak.

Egy másik dologra is szeretnék kitérni, mely szintén elhangzott, és ez korábban is ismert volt, hogy azáltal, hogy ez a Next Generation EU, a jövő generációja keret bejött a képbe, a helyreállítási és ellenállóképességi tervek bejöttek a képbe, összefonódik a szemeszterfolyamat és ezen tervek értékelése. Lényegében az elképzelések szerint a szemeszterfolyamat integrálja a helyreállítási tervek értékelését, nyomon követését országspecifikus módon. Az még nem teljesen világos ebben a pillanatban, hogy a szemeszter integrálja-e a helyreállítási terveket, vagy a helyreállítási tervek értékelése magát a szemesztert, de ez majd az idők folyamán ki fog derülni.

Magyarország ebből a szempontból kétségtelenül azon kevés országok közé tartozott, akiknek ilyen elfogadott tervük nincs, de azért, mert nincs elfogadott tervük, nem jelenti azt, hogy nincs tervük. A tervben nagyon sok olyan elem szerepel, és ez adja a sajátos helyzetünket, amelyekre most az országjelentés, illetve az ajánlások kitérnek, azzal a felkiáltással természetesen, hogy ha sikerül a megállapodás végére jutni - amiben nagyon bízunk, hogy ez belátható időn belül megtörténik -, akkor tulajdonképpen az ajánlások között ezek újlagos szerepeltetésére már nincs szükség, hiszen átkerül egy másik térfélre, tehát a helyreállítási tervek értékelésekor kell azokról beszámolni, ahhoz forrásokat rendel a Bizottság.

Tehát egy picit, hogy úgy mondjam, nem valós a kép, amit látunk, jogi értelemben tényleg nincs elfogadott terv, de van egy nagyon intenzív terv, egy nagyon részletes terv 400 oldal fölött, amelynek egyébként a 90 százaléka praktikusán nem vitatott, az kölcsönösen elfogadott, de vannak benne érzékeny témák, amelyek miatt még nem lehetett lezárni a tárgyalásokat. Ezért szerepel egy sor részben leírás, részben pedig ajánlás, amely más országok esetében már nem így szerepel, hanem az az ő elfogadott tervükben van. Remélhetőleg ez a későbbiek folyamán változni fog.

Végezetül, még mielőtt belemennék a magyar értékelésbe, azt is el kell mondjam, hogy valóban, a hat ajánlás közül van egy ajánlás, a hatodik, amelyik kifejezetten a REPowerEU, illetve részben a háború előtt kezdődött energiasokk és a háború által fölerősített energiasokk eredménye vagy következménye. Többé-kevésbé minden tagállam valamilyen formában, országra szabottan kapott ilyen ajánlásokat, mi is kaptunk ilyet. Azt gondolom, hogy ez helyes, a magyar sérülékenység nem vitatható. Ez egy objektív megállapítás. Az is objektív megállapítás és egy objektív akarat, hogy ezt a függőséget nyilvánvalóan Magyarország csökkenteni kívánja. Azonban a másik pontja ennek, hogy ehhez nagyon-nagyon sok időre, nagyon-nagyon sok pénzre és

beruházásra van szükség, főleg infrastrukturális vonalon, de végső soron a szándék nem ellentétes. Az időszáv megítélésében és a szükséges beruházások megítélésében lehetnek eltérő pontok.

Azonban van egy nagyon fontos dolog a REPowerEU kapcsán, amit elmondtunk a Bizottság előtt is, hogy lényegében új forrásokat alig biztosít. Arról van szó, hogy korábbi, fel nem használt pénzek átcsoportosítását teszi lehetővé részben kohéziós és egyéb pénzekből, és van egy olyan 20 milliárd eurós tétel, amelyet további kvóták felszabadításából vagy kibocsátásából próbál előteremteni. Ezt önmagában is Európa-szerte elég sok kritika érte, de magyar részről van egy nagyon specifikus kritikája, mégpedig az - és ezt ebben a bizottságban is szeretném megosztani -, hogy az elosztási képlet, tehát hogy kinek mennyi jutna ebből a 20 milliárd euróból, nem az energiafüggőségtől, nevezetesen az orosz fosszilis energiafüggőségtől függ, hanem a Covid idején bevezetett RRP allokációs képletet használja, ami ilyen értelemben teljesen független a valós céltól, az energiafüggetlenség meghatározásától.

Ezt érzékeltettük és elmondtuk a Bizottság részére is részben az EPC keretei között és az EPC-n kívül is. Tehát itt azért még vannak viták, miközben egyébként a REPowerEU-nak pedig a szándéka és a célja az, hogy segítse, gyorsítsa ennek a fajta függőségnek a mérséklését, esetlegesen a felszámolását. Önmagában ez támogatható, és nem vitatható. Nyilván egy sor technikai, szakmai kérdés van, és ez a dokumentum nincs elfogadva, ez egy nagyon fontos elem. Tehát ennek a jogi státusza ez a Bizottság javaslata. Hallgatva az EPC-ben a vitát, az volt a benyomásom, hogy még sok tagállamnak sokfajta hozzátennivalója és korrigálási igénye van ezzel kapcsolatban.

Rátérve az ajánlásokra és a menetrendre, néhány dolgot szeretnék kiemelni. Magyarország most már sokadik éve, tehát 2011 óta egyre intenzívebben mondja, hogy azt látjuk a folyamatban, hogy egyre több téma kerül a szemeszter látókörébe, miközben ez egy gazdaságpolitikai koordinációs eszköz. Nyilván vannak munkaerőpiaci, akár oktatási kérdések, amelyekre azt lehet mondani, hogy végső soron és hosszú távon makrogazdasági hatása van, azonban vannak olyan témák, amelyekre ezt viszonylag nehéz mondani, vagy csak nagyon-nagyon áttételesen lehet, ilyen például a mi általunk sokszor vitatott igazságszolgáltatás függetlensége kérdéskör. Ráadásul ebben az ügyben egy teljesen más párhuzamos és egyébként szakszerű rule of law jogállamisági eljárás zajlik, ahol nem makroöngazdászoknak kell ítéletet és véleményt mondani az igazságszolgáltatás vélt vagy valós függetlenségéről vagy nem függetlenségéről, hanem ott jogászok, akik ezeket az intézményrendszereket, a jogi hátteret tökéletesen ismerik, fejthetik ki véleményüket, és ütköztethetik a véleményüket. Ezzel általában egyet szoktak érteni a tagállamok.

Egyébként megjegyzem, most az országjelentés sokkal tömörebb és lerövidítettebb, vagy ha tetszik, jelzésértékű formában tett erre utalást, mint a korábbi években. Mi azt szeretttük volna egyébként, hogy a probléma vagy a vita létét ez az ajánláscsomag, ajánlásdokumentum tartalmazza, de egyébként minden ilyen részlet megtalálható a rule of law eljáráshoz kapcsolódó dokumentációban. Ezt a Bizottság a végén nem fogadta el sajnálatunkra, de ezzel együtt tényszerűen meg kell állapítani, hogy sokkal rövidebb és tömörebb volt a mostani megállapítás.

A túlterheltségről még annyit, hogy azon kívül, hogy az ENSZ fenntartható fejlesztési céljai is már a szemeszter alá kerültek, ami önmagában problematikusnak tűnik, bekerült az RRP és RRF értékelése. Legújabbban olyan javaslat is asztalra került, hogy a szociális egyensúlytalansági eljárás is kerüljön a szemeszter alá. Egyelőre ez egy belga-spanyol kezdeményezés. A Bizottság, nem Magyarország, hanem a Bizottság, az EPC, a Gazdaságpolitikai Bizottság ellenáll ennek, és arra kérte, szólította fel az Európai Bizottságot is és a többi tagállamot is, hogy több terhet már ne tegyünk a

szemeszterfolyamatra, mert veszélyeztetjük az eredeti funkcióját, nevezetesen a makrogazdasági egyensúly megteremtését.

Magyarország a maga részéről a gazdasági kormányzási keretrendszer tekintetében, amit a köznyelv vagy a politikai nyelvezet úgy szokott lefordítani, hogy a maastrichti kritériumok felülvizsgálata, egyrészt a felülvizsgálati folyamatot mindenképpen üdvözli. Ezt is ebben a Bizottságban el tudtuk mondani, hiszen a fiskális keretrendszer miatt ez egy lényeges elem. Azonban azt is tudni kell, hogy Magyarország e tekintetben konzervatív. Tehát mi azt gondoljuk, hogy az a fajta fegyelemrendszer, amikor a válságos helyzetek elmúlnak, vagy valamennyire konszolidáltabb gazdasági helyzettel állunk szemben, akkor vissza kell térni azokhoz a költségvetési fegyelmi szabályokhoz, amelyek összességében a tagállamok többségében beváltak, és Magyarországon egy kicsiny és a külgazdaságra erőteljesen ráutalt ország, fontos, hogy ne csak egy szabályrendszernek, akár egy lazított szabályrendszernek feleljen meg, hanem a külföldi befektetők elvárásainak is azért, hogy önmagát szükség esetén megfelelően tudja finanszírozni, meg hogy a minősítési szintje például egy fegyelmeztelebb vagy lazább költségvetési szabályrendszer miatt ne romoljon.

Nem akarom túlságosan húzni a szót - mert rohan az idő - és a kereteket, talán két dolgot szeretnék még megemlíteni az ajánlásokkal kapcsolatban. Több ponton tudtuk meggyőzni a Bizottságot, hogy az eredeti ajánlásokhoz képest ettől térjenek el. Az egyik az energetikai, egészen pontosan két ilyen gondolat volt az energetika részénél, a közlekedés kétségkívül Magyarországon is az egyik legjelentősebb fosszilisüzemanyag-felhasználó, ezért a legjelentősebb szén-dioxid-kibocsátó, és ezért a Bizottság eredetileg azt javasolta, hogy az elektronikus mobilitás tekintetében elsősorban a közlekedésben ez elektromos közlekedést vagy a közlekedés elektrifikációját támogassuk. Itt az volt a kérésünk, hogy ne kizárólagosan az elektromos megoldásokról legyen szó, hisz technológiailag más alternatív megoldások is bent vannak a csőben, és reményeink szerint és a hosszú távú gondolkodás szerint nemcsak elektromossággal, hanem más megújuló és tiszta energiával is lehet közlekedni, gondolunk itt a kamionokra, gondolunk itt a vonatközlekedésre, autókra, tehát lehetnek olyan megoldások - hidrogén -, amelyek adott esetben legalább olyan jók, mint az elektrifikáció.

A másik ilyen kérdés az volt, hogy a Bizottság egy olyan ajánlást fogalmazott meg, amely az interkonnektorok - nyilván megint a függőség csökkentése érdekében - kiépítését szorgalmazta Magyarország irányában, amiről el tudtuk mondani, hogy az utolsó tíz évben Magyarország egy szomszédja kivételével mindegyik szomszédjával létrehozta ezeket az interkonnektorokat. A gondok az esetek túlnyomó többségében már nem Magyarország területén, nem Magyarország akaratától függően vannak, hanem a környező országok együttműködésére vagyunk utalva, részben a beruházások szükségessége miatt, annak koordinálása miatt, részben pedig azért, mert például ha alternatív gázbeszerzési útvonalakat akarunk kialakítani, akkor Magyarország azon kevés európai országok közé tartozik, amelynek nincs tengeri kijárata, ennek megfelelően valamelyik szomszédos vagy több szomszédos országgal úgy kell tudnunk együttműködni, hogy ezekhez a tengeri kijáratokhoz a hozzáférés biztosított legyen, a másik oldalon pedig ott, ahol szűk keresztmetszetek vannak, ott sokszor nem Magyarország területén, hanem a szomszédos ország területén kell ezeket a kapacitásokat bővíteni. Ezt a Bizottság tudomásul vette, és lényegében egy kooperatív, interkonnektor-bővítést célzott meg.

A másik olyan ajánlás, amellyel természetesen vitánk volt, ez nem új keletű, ahogy itt elhangzott a bizottsági kollégák részéről, régi keletű, ez kifejezetten az álláskeresői járadék meghosszabbításának a kérdése. Itt én azt gondolom, hogy ez gazdaságfilozófiai kérdés. Magyarországon is volt valamikor 18 hónap meg 12 hónap

az álláskeresési járadék időtartama, 9 hónap is volt, emlékeim szerint. Ezek mind nem segítettek elő a foglalkoztatás növekedését. Az a látványos javulás nyilván sok-sok eszköznek és sok-sok intézkedésnek köszönhető, de az egyik meghatározó elem ezek közül nyilvánvalóan az volt, hogy az álláskeresési járadék időtartamát - nem vitatható módon - a kormány annak idején drasztikusan lecsökkentette, egyfajta plusz motivációt építve a rendszerbe a gyors álláskeresésre.

Természetesen arról lehet vitatkozni, hogy ez 3-4 vagy 5-6 hónap, egy biztos, hogy abban a feszített munkaerőpiaci helyzetben, ami van Magyarországon, amivel ma állunk szemben, abban talán időzítését tekintve a legkevésbé sem indokolt ettől az eszköztől eltekinteni. Bármit is mutatnak egyébként a fölmérések - nyilván a különböző fölméréseket különbözőképpen lehet értelmezni -, de azt gondoljuk, hogy ez az eszköz a sok eszköz között jelentős mértékben járult hozzá a foglalkoztatás növeléséhez, növekedéséhez.

Végül utolsó gondolat, elnök úr, és befejezem, hogy mi a sorsa most ezeknek a részben módosított és elfogadott ajánlásoknak. Június 17-én kerül az Ecofin elé, tehát a Tanács elé a kérdés, ahol a pénzügyminiszterek, a pénzügyi és gazdasági miniszterek ezt megvitatják, és elfogadják a maguk részéről. A rákövetkező héten van az Európai Tanács, ahol az állam- és kormányfők is támogatják, támogathatják az ajánlásokat, és jogi értelemben az EiT támogatását követően, júliusban, tehát a júliusi Ecofin az, amelyik itt jogi értelemben ezt jogszabállyá emeli, vagy jogi aktussal fölemeli ezt az ajánlástervezetet. Nagyjából így állunk.

Bizonyára számos olyan dolog van, amiről nem beszéltem, és beszélhettem, de az időkorlátra tekintettel megállok, és inkább a bizottság tagjai számára, gondolom, érdemes biztosítani a lehetőséget, hogy kérdéseket tegyenek föl, és én természetesen állok rendelkezésre a válaszokkal. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen megbízott képviselővezető-helyettes úrnak és államtitkár úrnak a beszámolóját. Kitalálta a gondolatomat, államtitkár úr, hogy most következik majd a kérdések és a kommentek ideje. Köszönöm, hogy erre hagyott időt, úgyhogy át is adom a szót képviselőtársaimnak. Akinek kérdése, véleménye van, kérem, most jelentkezzen! *(Jelzésre:)* Hajnalka, tessék parancsolni!

Hozzászólások

DR. JUHÁSZ HAJNALKA (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Megbízott vezető úrhoz szeretném intézni a kérdésemet. Beszéltünk a REPowerEU-ról, és ha jól tudom, azért azzal az a probléma továbbra is, hogy a versailles-i nyilatkozattól eltérően nem veszi figyelembe a tagállamok sajátos nemzeti energiaszerkezetét. Ez valóban így van-e, vagy pedig a REPowerEU arra törekszik, hogy ezt az eltérő tagállami szerkezetet figyelembe vegye, mert ha nem, akkor ez továbbra is probléma Magyarország számára. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Következik Bedő Dávid képviselő úr. Tessék parancsolni!

BEDŐ DÁVID (Momentum): Köszönöm szépen, és köszönjük szépen a beszámolót is. Valóban egy nagyon-nagyon fontos téma van az itt asztalon már egy hete, és felmerült ez a téma a plenáris ülésen is, mégiscsak több ezer milliárd forint kifizetetlen pénze van jelenleg az országnak, és azért ezzel kapcsolatban több kérdésem is volna. Sokat beszéltünk róla, itt kimondottan a helyreállítási alapról van szó, amelyen, mint említettem, hogy több ezer milliárd forint kifizetetlen pénz van jelenleg. Magyarország szinte az egyetlen ország, akinek most még visszatartják ezt a helyreállítási alapot.

A konkrét kérdéseim azok lennének, hogy hogyan haladnak most konkrétan ezek az egyeztetések az RRF kapcsán. Azt mondták, hogy hamarost, vagy közel van az egyezés, de most konkrétan mik azok a pontok, amik még szükségesek ahhoz, hogy megegyezzünk az Európai Unióval, és várhatóan mikor kerülnek kifizetésre a helyreállítási alapból az uniós források? Melyek azok a feltételek, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a tervet jóváhagyják. Itt említették, hogy vannak érzékeny témák. Említették az álláskeresési járadékot, említették a bírósági függetlenséget, de van-e még ilyen érzékeny téma? És hogy konkrétan még rákérdezzek, itt az elmúlt 12 évben sajnos sok visszaélés történt az uniós forrásokkal, javaslatot tettek a közbeszerzési eljárás, a közbeszerzési törvények módosítására, ezek szintén érzékeny témák-e, amit említett az államtitkár úr?

Az országspecifikus ajánlások teljesítésével kapcsolatban létezik-e valamilyen ütemterv, valamilyen munkaterv vagy bármi a menetrenddel kapcsolatban, hogy ezeket mikor szeretnék teljesíteni és milyen formában. És még egy specifikus kérdés, kimondottan visszatérve a közbeszerzésekre, ugye, ez egy nagyon-nagyon fontos országspecifikus ajánlás volt, hogy javítsuk a versenyt a közbeszerzések területén, hogy ne egyszereplősek legyenek ezek a közbeszerzések. Tervezi-e a kormány a közbeszerzési törvény módosítását annak érdekében, hogy teljesítsük ezt az országspecifikus ajánlást, és megkapjuk azt a közel 5500 milliárd forintot, ami jelenleg kifizetetlenül áll. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. *(Jelzésre:)* Gy. Németh Erzsébet asszony, tessék parancsolni!

GY. NÉMETH ERZSÉBET (DK): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy ez az ajánlás, mely előttünk fekszik, nagyon komoly megállapításokat tartalmaz, és ennek megfelelően nagyon komoly ajánlásokat is tesz a magyar kormány számára. Igazából értem, hogy államtitkár úrnak és a magyar kormánynak az a véleménye, hogy összemos olyan dolgokat, vagy olyan dolgokat vesz be és emel be ebbe a szemeszterbe, ami eddig nem volt szokás, vagy nem volt irány az Európai Unióban, de én azt gondolom, hogy ha Magyarország hozzá akar jutni a helyreállítási alaphoz meglévő, nekünk, az országnak szánt forrásokhoz, akkor azokat az előírásokat vagy azokat az elvárásokat, amiket az Európai Unió tesz Magyarországgal szemben, azokat mindenféleképpen nekünk teljesítenünk kell.

Számomra meglepő volt - természetesen tudom, hogy a Pénzügyminisztérium államtitkárát tisztelhetjük államtitkár úrban -, amikor egy kormányzati szereplő úgy beszél az álláskeresési támogatásról, hogy az egy drasztikus és pozitív motiváció volt, akkor, ne haragudjon, államtitkár úr, de én eléggé meg vagyok döbbenve. Én azt gondolom, lehet, hogy makrogazdasági szinten Magyarország azon jól teljesítő országok közé tartozott, akiket ön felsorolt, hogy mi nem kerültünk be eleve abba a 18-as körbe, akinél ezeket a kérdéseket vitatták, de ez az ajánlás és ennek a megállapításai, majd a konkrét ajánlási pontok pontosan azokat a területeket pécézik ki Magyarországról, ami, azt gondolom, hogy egy ország hosszú távú jövőjének, versenyképességének az alapgaranciáit jelentik. Gondolok itt konkrétan az oktatásra, gondolok itt az igazságszolgáltatásra tett megállapításokra, és gondolok azokra a szociális kérdésekre, melyekkel szintén foglalkozik ez az ajánlás.

Igazából egyetlenegy általános kérdésem van, mert inkább a véleményemet szerettem volna elmondani itt régi-új parlamenti képviselőként. Nyilván én egy más időszakban szocializálódtam parlamenti képviselőként, nem 2010 után, de egy általános kérdésem van, hogy osztja-e Navracsics miniszter úrnak azt a nagyon ambiciózus elképzeléseit, hogy az év végére lezárulhat ez a tárgyalási folyamat, ez a

tárgyalási sorozat, és Magyarország végre hozzájuthat azokhoz a forrásokhoz, amelyek egyébként megilletik.

Számomra kifejezetten - nem szeretnék túl erős jelzőt használni, de akkor mondjam így - meglepő, hogy a magyar kormány egy olyan aspektusból, egy olyan pozícióból próbál olyan európai uniós forrásokhoz jutni, amikhez neki teljesítenie kéne - mármint a magyar kormánynak, mert azt szeretném kettéválasztani, hogy nem Magyarországról és a magyar emberekről van ebben a helyzetben szó, hanem teljesen egyértelműen a magyar kormányról és a magyar kormány és a magyar Országgyűlés többségi frakciója által elfogadott törvényekről -, amik aztán ezeket a helyzeteket állítják elő, amikről most ez az ajánlás szól. No a lényeg az egészben, hogy osztja-e Navracsics miniszter úr véleményét, miszerint az év végéig pozitívan lezárulhatnak ezek a tárgyalások, és meg tudja kötni a megállapodásokat a magyar kormány, és végre Magyarország hozzájut ahhoz a forráshoz, amire egyébként nagyon szükségünk lenne. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Több kérdést nem látok. Tisztelt Bizottság! Először is engedjék meg, hogy megköszönjem az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtársának és a Pénzügyminisztériumnak, jelesül Balogh László államtitkár úrnak a munkáját, hiszen például május 31-én egy mini szemináriumot hoztak létre, amelyben az álláspontokat közelítették, ami a Bizottság és a kormány állásfoglalásáról szólt.

Az elmúlt tízéves ciklust tekintve előrehaladásnak látom mind a Bizottság megállapításait, mind pedig a Pénzügyminisztérium adott válaszait, hiszen ez egy közös munka eredménye. Közös munka eredménye, ami nyilván a műhelymunkát teszi elsősorban fontossá. Az, hogy a részletekben bújik meg az ördög, tehát mind a Bizottság, mind a magyar kormány részéről ezek tisztázandók, és ez nem kevés munka volt. A megállapítások között természetesen az egy eredmény, hogy rövidebb lett, mint a korábbi, tehát jobban odafigyel mindkét partner rá. Másrészt viszont fontosnak tartom, hogy ez a szemeszter olyan, mint egy tükör, megláthatja benne mindenki magát, mind a Bizottság a kormány részére adott válaszokból, mind pedig a magyar kormány az Európai Bizottság megállapításaiból.

Természetesen az éremnek két oldala van. Én azt az oldalt nézem elsősorban, ami az előrehaladást jelenti. Nem kevés elismerés ebben a háborús helyzetben és a pandémiás helyzetben, amit a Bizottság valóban tényként közölve megállapít a magyar gazdaság előrehaladásáról. Ez a szemeszter azért született, hogy ezeket az ajánlásokat megfogadva természetesen a magyar kormány megpróbálja kiigazítani.

Nos, én nagyon sok kérdésre, amit feltettem magamnak még a bizottsági ülés előtt, választ kaptam, köszönöm szépen mindkét részről. Egyetlenegy, ha úgy tetszik, filozófiai kérdést szeretnék feltenni. Sokszor előjött az RRF-rendelet, a helyreállítási terv, ki hogy hívja. Hadd kérdezzem meg, hogy mennyiben tekinthető indokoltnak olyan tagállam esetében az RRF-forrásokra hivatkozni, amely számára e források még nem elérhetők?

Tisztelt Bizottság! Kérem, hogy a misszióvezető-helyettes úr, illetve a Pénzügyminisztérium helyettes államtitkára röviden válaszoljon a feltett kérdésekre. *(Tessely Zoltán megérkezik az ülésterembe.)*

Válaszok

MAKSI MÁTYÁS megbízott képviselővezető-helyettes (Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtárs): Akkor kezdeném én. Köszönöm szépen a szót. Köszönjük a kérdéseket, és mi is köszönjük utólag is a május 31-i szemináriumon a részvételt és az együttműködést.

A REPowerEU-val kezdeném. Én azt gondolom, hogy a REPowerEU egy rugalmas javaslat, amely figyelembe veszi a tagállamok energiaszektorainak a különbözőségeit. Ha megnézzük konkrétan a Magyarországnak megfogalmazott ajánlást - ez a 6. számú országspecifikus ajánlás -, itt is azt látjuk, hogy a megújuló energiaforrások használatának az elterjedését gyorsítjuk, növeljük az energiahatékonyságot. Ezek viszonylag tág megfogalmazások, és a részleteket pedig ki lehet tárgyalni az ország adottságainak és az energiaszektor adottságainak megfelelően. De természetesen ha függetleníteni, illetve legalább csökkenteni akarom a függőségemet az orosz fosszilisenergia-importól, akkor ez a kettő dolog, ami adódik, az energiahatékonyság növelése, illetve a megújuló energiaforrások használatának a növelése és aztán a megújuló fosszilisenergia-igény beszerzési forrásainak a diverzifikálása, azt gondolom, ez egy rugalmas vonzás, a Bizottságnak rugalmas a hozzáállása itt.

Itt még annyit reflektálnék a helyettes államtitkár úr által elmondottakra, hogy a közlekedésben nemcsak hogy léteznek alternatívái az elektrifikációnak, de az is jelentős energiahatékonyság-javulást tud eredményezni, ha a közlekedési módok között tudunk hangsúlyeltolódást elérni, ha a közúti helyett a vasúti szállításra megyünk, vagy akár a személyi közlekedésben növekszik a vasút aránya, vagy a városi közlekedésben autóhasználat helyett közösségi és egyéb közlekedési módok. Szóval én azt gondolom, hogy rugalmas a hozzáállás, és a részletek abszolút kitárgyalhatók.

Még itt elhangzott, hogy az emissziókereskedelmi rendszer kibocsátási jogainak értékesítéséből befolyó pluszbevétel elosztási képlete miatt az, ami. Itt igazából csak megismételni tudom a helyettes államtitkár úr által elmondottakat, hogy jelenleg ez a bizottsági javaslat a Tanács asztalán a kérdés, és ott a tagállamok eldönthetik, ha másik elosztási képletet szeretnének. Hogy hol tartunk az egyeztetésekkel az RRF kapcsán, azzal kapcsolatban átadnám a szót kollégámnak.

GYENES ZOLTÁN vezető gazdasági elemző (Európai Bizottság): Az első, hogy hol tartanak az egyeztetések, azt mondanám el ezzel kapcsolatban, hogy mind technikai, mind magasabb döntéshozói szinten folyamatosak az egyeztetések heti rendszerességgel, a dokumentumok cseréje pedig gyakorlatilag napi szinten történik.

Ami a témák tekintetében nyilvánosan többször elhangzott, azt tudom megemlíteni, megerősíteni, hogy az európai pénzügyi érdekek védelméhez kapcsolódó terület az egyik, legyen az audit, kontroll, antikorrupciós keretrendszer vagy a közbeszerzések területe, a másik pedig, hogy semmilyen területen ne legyenek diszkriminatív vagy diszkriminációhoz esetlegesen vezető intézkedések.

Hogy mikor lehet megállapodás, itt azt mondanám el, hogy két külön területről beszélünk, egyrészt vannak a vissza nem térítendő támogatások, másrészt esetlegesen a hitelek. A vissza nem térítendő támogatásokra és a hitelekre is együttesen igaz az, hogy Magyarország már nem juthat hozzá az előlegekhez. A vissza nem térítendő támogatás esetében az összes forrás jelentős részéről, közel négyötöd részéről az idei évben meg kell egyezni, illetve nemcsak meg kell egyezni, ami jelent egy pozitív értékelést a Bizottság részéről és egy tanácsi jóváhagyást, hanem az úgynevezett pénzügyi egyezséget vagy megállapodást is meg kell kötni annak érdekében, hogy az a forrásrész ne vesszen el. A hitelek tekintetében pedig jövő év augusztusáig kell a tervet - ami alapján a hitelt kéri a tagország - letenni a Bizottság asztalára, és év végéig megállapodni annak részleteiről.

Elnök úrnak volt a kérdése, hogy mennyire józan dolog olyan forrásokra hivatkozni, amelyek tagország részéről még nem érhetők el. Hadd emlékeztessenek arra, hogy a javaslatokat, az ajánlásokat a Bizottság májusban fogalmazta meg, illetve fogadta el, a Tanács még ezeket nem is hagyta jóvá, majd valamikor júliusban, tehát

ezek nem tudhatók az ajánlások megfogalmazásakor, hogy mikor lesz megállapodás. Még most is van arra esély, hogy júniusban, júliusban, tehát mire az ajánlások elfogadásra kerülnek véglegesen jogi kötőerővel, addigra lehetnek megállapodások. Azt gondolom, ez egy helyes hozzáállás. Köszönöm.

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Köszönöm szépen. Az időre való tekintettel tömondatokban igyekszem válaszolni, amennyire lehet. A képviselő asszony kérdésére válaszolva, lehet, hogy a szavaimból nem jött ki eléggé pontosan, de a hat ajánlásban, ami aztán részajánlásokra is bomlik, mert az sok-sok témát felölel, alapvetően az irányokat és a problémákat illetően igazából komoly viták nincsenek. Én azt az egy ajánlást jeleztem, ahol azt gondoltuk, hogy ott tényleg egy gazdaságfilozófiai probléma van, a kormány gazdaságfilozófiája és a Bizottság által felvetett között. Ez egyébként nem teljesen idegen, más országok esetében is előfordul az, hogy az ajánlások túlnyomó többségével együtt tud élni, dolgozik is rajta, hogy megvalósítsa, és van egy-kettő, amivel vitába száll a Bizottsággal, mert más gazdaságpolitikai filozófiát követnek.

Tehát az oktatás tekintetében, a képzés tekintetében, a körforgásos gazdálkodás tekintetében, a megújuló energiák tekintetében, az adórendszer egyszerűsítése tekintetében - és nem folytatom - a lényegét vagy a célt illetően nincs vita. Tehát ilyen értelemben mi a tükör jelzéseit elfogadjuk. Nem biztos, hogy mindig ugyanarra a megoldásra gondolunk, mint a Bizottság, de az, hogy ezeket a dilemmákat, ezt a föltárt problémát, a diagnózist valamilyen formában rövid, közép- és hosszú távon kezelni kell, ott azért az esetek túlnyomó többségében nincs alapvető vita; én arra törekedtem, hogy a problémásakat jelöljem ki.

Ami az RRF-et, illetve az RRP-t illeti, akkor rögtön ott kötném át, hogy ezeknek az ajánlásoknak, amik most itt újra megjelennek - ezek nem vadonatúj ajánlások, vagy nagy részük nem vadonatúj ajánlás, ezek 2019-ben és 2020-ban is szerepeltek valamilyen formában az ajánlások között -, azt kell mondjam, hogy ez a tárgyalás alatt álló RRP részét képezi. Ez is csak egy ráutaló magatartás arra, hogy egyébként ezeket a kormány elfogadja, és az oktatás területén, a képzés területén, az egészségügy területén egy sor olyan részprogram van az RRP-ben, ami egyébként annak idején publikusan meg is jelent, legalábbis az első változata, amelyek ezeket próbálják kezelni. Azt gondolom, hogy nem ezek azok a kérdések - ahogy Gyenes Zoltán kollégám mondta is -, amelyek a vita tárgyát képezik.

Itt az az átbillenés nem történik meg, hogy azok az országok, melyeknek elfogadott RRP-jük van ebben a pillanatban, azoknak az országjelentésében és ajánlásában ez már nem is szerepel, mert ezt egy másik csatornán, egy más eljárásban kéri számon majd a Bizottság és a tagállamok. Tehát itt egy kicsit azért mondtam, és ezt próbáltam az elején jelezni, hogy egy kicsit egyensúlytalan most a helyzet, mert mi egy fáziskésésben vagyunk, ezért látszólag mi sokkal-sokkal több ajánlást kapunk, mint a többi tagállam, viszont de facto nekik legalább annyi ajánlásuk van, mint nekünk, csak nekik már a pénzzel összekapcsolt megvalósítás fázisában.

A harmadik dolog, amire akartam reagálni, és ez talán az utolsó, hogy a várakozások komolyak. A Pénzügyminisztérium és én jómagam nem vagyunk részei az RRP, RRF tárgyalódelegációjának. A tárgyalások természetéből fakadóan nyilvánvalóan egy sor olyan dolog van a levegőben, amelyek nem publikusak az adott fázisban, hisz tárgyalásokról van szó. Tehát e tekintetben én konkrétumot nagyon keveset tudok mondani. Az, ami itt elhangzott, azt meg tudom erősíteni, hogy ezek a kérdések napirenden vannak, és azt is tudom mondani, hogy a politikai akarat vagy a kormányzati akarat mindenképpen az magyar részről, hogy belátható időn belül, minél hamarabb eljuthasson a tárgyalás abba a szakaszba, hogy ne csak technikai szinten,

hanem politikai szinten is megállapodás szülessen. De nem vagyok abban a helyzetben, hogy ezt meg tudjam ítélni, nem ismervén a tárgyalások részleteit én magam sem, minden apró részletét és a folyamatát. *(Csöbör Katalin távozik az ülésteremből.)*

Egyet tudok mondani, hogy mindenki azon dolgozik, a magyar kormányzati oldalon mindenképpen, hogy ebből a már majdnem kész megállapodásból kész megállapodás szülessék a lehető leghamarabb, lehetőség szerint a nyári szünet előtt, de ha ez nem sikerül, akkor az ősz legelején. A folyamat és a technika egyébként bennünket is meg a Bizottságot is kicsit szorít is ebben az irányban, hogy a határidők, a megadott jogi határidők előtt ezek a tárgyalások sikeresen le tudjanak zárulni.

A közbeszerzések területén, azt gondolom, hogy az utolsó öt évben Magyarország, a magyar jogszabályok, az alkalmazásuk nagyon sokat fejlődött, nem utolsósorban egyébként azért, mert a Bizottság vonatkozó részlegével, a felelős részlegével nagyon szoros volt annak a kormányzati szervnek az együttműködése, aki a közbeszerzések szabályozásáért, felügyeletéért felel. És ezt el is ismeri egyébként a Bizottság, hogy fejlődés volt, jelentős fejlődés volt, de mindezek mellett még további igényeket jelentett be a Bizottság. Ezeknek a kialakítása, tárgyalása, menetrendje zajlik, de azt gondolom, hogy a kiindulási ponthoz képest, 2014-15-höz képest éppen a Bizottság aktív részvételével, aktív tanácsadásával együtt a fejlődés már eddig is jelentős volt, és a kritika éle messze nem akkora, mint egyébként 4 vagy 5 évvel ezelőtt volt, ezt is hozzá kell tegyem, de nyilván a tárgyalásokon még további igényekről is van szó.

Úgyhogy én abban bízom, és akkor ez lenne a zárszó, hogy amikor legközelebb itt találkozunk már szemeszter napirendi pont alatt, akkor majd valamikor jövőre már az RRF-ről és annak végrehajtásáról, az érintett kormányzati kollégák bevonásával, fogunk tudni beszámolni és beszélni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztőknek a beszámolóját, a kérdésekre adott válaszokat. *(Bedő Dávid jelentkezik.)* Csak kérem, hogy nagyon röviden.

További kérdések, válaszok

BEDŐ DÁVID (Momentum): Ígérem, rövid leszek. Köszönöm szépen, elnök úr.

Köszönjük szépen a válaszokat. Én is nagyon bízom benne, hogy legközelebb, amikor találkozunk, akkor már tényleg a konkrét felhasználásról lesz szó. Itt két kérdést szerettem volna újra feltenni, mert én úgy érzem, hogy nem kaptam rá választ. Az egyik az ütemtervvel kapcsolatos, hogy a konkrét országajánlásokkal kapcsolatban van-e a kormánynak ütemterve, menetrendje, hogy mikor mit fogunk teljesíteni. Illetve a másik kérdésem, amelyik kimondottan az RRF-hez kapcsolódik, hogy mik ezek a kényes ügyek. Említette helyettes államtitkár úr, hogy nem feltétlenül beszélhet mindenről. Én nagyon megértem önöket, hogy nehéz helyzetben vannak, vagy nincsenek minden információ birtokában, vagy nem beszélhetnek ezekről a kérdésekről, de azért rákérdeznék erre, mert mégiscsak egy nagyon-nagyon fontos kérdéstről van szó. Mik azok a konkrét vitás pontok, amelyek miatt visszatartják ezeket a forrásokat? Említette az álláskeresői járadékot. Van-e még ilyen? A korrupció idetartozik-e? Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm. Kérem, hogy nagyon röviden válaszoljon.

BALOGH LÁSZLÓ helyettes államtitkár (Pénzügyminisztérium): Nagyon tömören és röviden, a menetrendre valóban nem válaszoltam, nem szándékosan. A menetrend az RRF része, abban vannak menetrendek, mérföldkövek vannak benne, teljesítési mérföldkövek, és még egyszer mondom, a szakmai, gazdaságpolitikai

kérdéskörökben ezekben különösebb vita nincs. A magyar kormány képviselői letettek egy javaslatot a menetrendre, nem tudom, az egészségügy, oktatás kérdésében és egy sor olyan gazdaságpolitikai kérdésben, amely a részét képezi, hulladékgazdálkodás, körforgásos gazdaság. Ezekben, amennyire én tudom, nincs már ellentét, a menetrend elfogadásra került. Ezt most nem tudnám felolvasni és elmondani, mert elég bonyolult, és hosszú is lenne.

A másik kérdésben, hogy mik az érzékeny kérdések, azt hiszem, Gyenes kolléga ezt nagyon szépen elmondta. Az egyik a közbeszerzések ügye. Van egy ügyészségi eljárással összefüggő kérdés, és az igazságszolgáltatás függetlenségéhez kapcsolódóan bizonyos intézményi kérdések megoldása, ahol persze van egy ilyen tyúk és tojás esete, hogy miközben az igazságügy függetlenségéről beszélünk, a bírói tanács, a bírói hivatal, az Alkotmánybíróság viszonyrendszerében merülnek fel ilyen technikai kérdések, amelyek külön-külön és mindegyik valójában egy-egy független szervezet, és a független szervezetek működési mechanizmusával kapcsolatban vannak olyan igények, amelyekben egy kicsit egyébként az igazságügy függetlenségét tiszteletben tartó kormányzat viszonylag nehezen tud lépni, mert abban a pillanatban az igazságügy függetlenségének kérdése merül fel. Nem akarok a részletekbe belemenni, elég bonyolult, és jómagam sem vagyok jogász. Ezek a kérdések, most nagyon leegyszerűsítve és a közbeszerzés, amiről szó volt, a közbeszerzés további javítása. Talán ez a négy kérdéskör, amiről szó van. Részleteket én magam sem tudok, mert napi szinten nem vagyok tájékoztatva a tárgyalások állásáról.

Senki nem mondja, hogy ezek lényegtelen kérdések, ezek lényeges kérdések. De amennyire nekem mások mondják, ezek a kérdések feloldhatók, megoldhatók, némi időigénye van. Én ezért mondom azt, hogy ami megoldási javaslatokat letesz az asztalra a magyar kormány, ezt a Bizottság értékeli, elfogadja, nem fogadja el, vitatja, erről szól a tárgyalás. Tehát ezért nagyon nehéz azt mondani, hogy ez még 2 hét, 2 hónap, ne adj' isten, 4 hónap. De még egyszer mondom, a szándék, az akarat meggyőződésem szerint egyébként mindkét oldalon ugyanaz, mindkét oldalnak az az érdeke, hogy ez viszonylag gyorsan és belátható időn belül lezáruljon. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen helyettes államtitkár úr válaszát.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság következő ülésére várhatóan 2022. június 28-án, kedden kerül sor, A napirendi javaslatok még egyeztetés alatt állnak. Köszönöm a részvételt. *(Bedő Dávid: Hány napirendi pont lesz?)* Azt még nem tudjuk, a költségvetés tárgyalásától függ.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Bizottság! Köszönöm a jelenléteket. A bizottsági ülést bezárom. Viszontlátásra!

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 41 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Bihariné Zsebők Erika és Vicai Erika